

ALRIK

VIGGO

ESTRID

MAGNAR

AGNETE

OMAR, SELMA,
NADIA

IMPEN MED KATTEHUEN

GESPENST

ÅSA LARSSON & INGELA KORSELL

HENRIK JONSSON

PÅ DANSK VED LILIAN KINGO

HVORDAN VAR
DET NU, BJÆREN
SLUTTEDE?

ALRIK ER LIGE
BLEVET REDDET FRA
AT BLIVE DRÆBT AF
BJÆREN I DEN FORLADTE
STRANDRESTAURANT.

OG NU
HØRER DE SKRIDT
PÅ TRAPPEN ...

HVIS DET FORT-
SÆTTER PÅ DEN MÅDE,
ER JEG NØDT TIL AT
SOVE MED LYSET
TÆNDT.

K A P I T E L 1 2 8

Sortheksen er her

Bjæren ligger død på gulvet. Men i mørket inde på den gamle Strandrestaurant høres en raslende lyd. Viggo og Alrik ser op på heksegrenene, der hænger under loftet. De er begyndt at bevæge sig, gynger frem og tilbage og rasler truende. Der høres skridt på trappen. Estrid knuger hårdt om sin stav.

”Sortheksen er her!” hvisker hun.

Iris kommer til syne i døråbningen.

”DIG!” råber Alrik, og inden nogen kan nå at stoppe ham, kaster han sig over hende.

Iris og Alrik begynder at slås på gulvet mellem

resterne af den døde bjæere. Først har Alrik overtaget, men så snart Iris er kommet sig over overraskelsen, giver hun Alrik en knytnæve lige i synet.

Iris vælter Alrik om på siden. Men da hun forsøger at komme på benene, kaster Alrik sig rundt om hendes ben og hiver hende omkuld igen.

”Du låste mig inde sammen med bjæeren, for at den skulle slå mig ihjel!” råber Alrik.

”Ærgerligt, at det ikke lykkedes!” skriger Iris.

Nu tager Magnar et hurtigt skridt frem og hiver Iris væk fra Alrik. Estrid peger på Iris med staven.

”Den første, der rører sig, får lov til at smage min stav! Og det gælder også dig, Alrik.”

Iris holder straks op med at kæmpe imod. Hun hæver hænderne, som om Estrid pegede på hende med et gevær.

”En stavbærer!” hvisker hun. ”Du må ikke slå mig ihjel!”

Estrid sender de andre et spørgende blik. Stavbærer? Hvad betyder det? Men så bliver hendes øjne atter smalle.

”Hvem er du?” knurrer hun. ”Svar!”

”Hun er IKKE NOGEN!” råber Viggo. ”Det er hende, der har lavet bjæeren. Af trådene i sin

trøje. Men hvordan hun fik fat i Alriks blod, ved jeg ikke.”

”Men det ved jeg!” siger Alrik mørkt. ”Hun tog plastret på min kind, da vi sad på gyngerne i Lottenlund. Og hun hedder Iris. Påstår hun !”

”Hvem er du?” spørger Estrid igen og laver en truende bevægelse med staven. ”Var det dig, der vækkede grimmen og mylingen? Og satte nidstangen i drengenes have?”

”Jeg tog saksen fra mylingens grav, så den vågnede. Vær sød at holde op med at pege på mig med staven!”

”Jeg peger derhen, hvor det passer mig!” hvæser Estrid. ”Og nu fortæller du det hele!”

”Der er en heks her i byen, som jeg fik kontakt med ...” begynder Iris.

”Hvem?”

”Det ved jeg ikke. Vi fik kontakt på nettet, der findes jo sider ... Det må du da vide, du er jo stavbærer!”

”Tal hurtigere,” befaler Estrid.

”Heksen skrev, at der findes et magisk bibliotek i Mariefred. Tilbød mig at være med til at overtage det, hvis jeg viste mig værdig. Og klarede et par opgaver.”

”At vække mylingen og skabe en bjære?” spørger Estrid. ”Hvorfor?”

”For at skabe uro. Tiden pulserer. Det er i tider som disse, at lande skifter konger, folk gør oprør, og der udbryder krig. Og i tider som disse kan hemmelige biblioteker skifte vogtere. Især hvis man ikke har taget sig ordentligt af dem.”

”Ikke taget sig ordentligt af dem!” udbryder Estrid. ”Jeg kan godt fortælle dig, at vi har passet ekstremt godt på det bib...”

Hun afbryder sig selv og stirrer vredt på Iris.

”Så det er jer, der er vogterne,” siger Iris. ”Det burde jeg have gættet.”

”Og hvordan forklarer du så det her?” spørger Estrid og peger med staven på den døde bjære og alle tyvekosterne.

”Jeg lavede bjæren,” siger Iris. ”Det var meningen, at Alrik skulle anklages for tyverierne. Heksen stillede Coca-Colaen her. Jeg fik besked på at give ham den og slippe bjæren løs.”

”For at slå mig ihjel!” siger Alrik. ”Du er totalt syg i hovedet.”

Iris svarer ikke. Hun betragter Estrid, der roder rundt i resterne af bjæren med sin stav.

”Hvis jeg finder min kat her, så er det ude med dig,” hvæser Estrid.

”Katten!” siger Viggo. ”Hallo! Det kunne jo have været Alrik, der havde ligget der.”

”Ja, men det gør han ikke,” siger Estrid.

Magnar samler iPads og telefoner op. Kuverten med Sorans penge ligger der også. Estrid lægger staven fra sig for at samle kuverten op. Gulvet skråner en anelse, og staven ruller væk fra hende. Iris stirrer på staven.

”Her ligger en stakkels kat,” siger Estrid. ”Men det er ikke min.”

”Vi må give politiet et anonymt tip om tyvekosterne,” siger Magnar. ”Når vi har ryddet op i det her. Ellers bliver der bare en masse snak.”

”Men hvad stiller vi op med hende?” spørger Estrid og nikker hen mod Iris.

Så springer Iris op med et hånligt grin.

”Jer! I stiller ikke noget op med mig!” siger hun og peger på Estrid. ”Du er *fake*. Du er ikke nogen stavbærer. Du er bare en intetsigende, gammel landsbyheks. Jeg er den, der er skredet!”

K A P I T E L 1 2 9

Hvad har sortheksen gjort for dig?

”Du går ingen steder!” siger Estrid til Iris.

”Prøv, om du kan stoppe mig!” siger Iris med øjne så smalle som streger. ”Hvis du læser en trylleformular over mig, så skal jeg sørge for, at din hjerne bliver ædt af orme. Det kommer ikke til at tage mere end tre sekunder.”

Så vender Iris om på hælen og forsvinder ned ad trappen.

”Hva’?” råber Viggo. ”Får hun bare sådan lov til at smutte?”

”Ja, hvad vil du have, jeg skal gøre?” spørger

Estrid vredt. ”Løbe efter hende og slå hende i hovedet?”

”Ja, mindst!” siger Viggo oprørt.

Magnar siger ikke noget. Han kigger op i loftet på heksegrenene.

”Nej, hun får ikke lov til at forsvinde,” siger han. ”Kan I rydde op efter bjæren? Og samle tyvekosterne sammen? Men den der heksegren vil jeg have jer til at pille ned og tage med hjem til os.”

Han peger på en af grenene.

Så løber han ud af rummet.

”Kom, Freja,” råber han. ”Jeg har brug for dig.”

Freja løber efter Magnar.

”Hvad har Magnar tænkt sig at gøre?” spørger Viggo. ”Slår han hende der ’Ikke nogen’ ihjel?”

”Det ville komme MEGET bag på mig,” mumler Estrid.

Ude er der mørkt og ingen mennesker. Ved dampskibsbroen indhenter Magnar Iris.

”Vent,” siger han forpustet.

Iris vender sig hurtigt om.

”Hvad vil du?” hvæser hun. ”Hvis du rører ved mig igen, kommer dine hænder til at brænde.”

Hun får øje på Freja, der svanser hen til hende og vil klappes. Iris rækker hånden frem for at klappe hende, men standser midt i bevægelsen. Hun lægger armene over kors og sender Magnar et hårdt blik.

”Jeg vil bare snakke med dig,” siger Magnar.
”Hvor skal du hen nu?”

”Mig ... Ingen steder! Det rager ikke dig!”

”Hør lige på mig i ét minut,” siger Magnar.
”Ét!”

Iris nikker, som om hun er gået i gang med at tælle.

”Ti sekunder,” siger hun og bliver ved med at nikke ... ”Femten.”

Men Magnar lader sig ikke stresse.

”Jeg tror, du kom tilbage for at redde Alrik,” siger han med sin sædvanlige rolige stemme. ”Jeg tror, du fortrød. Måske forstod du først, hvor farlig bjæren var, da du havde forladt restauranten. Sortheksen udnyttede dig, ikke? Du skulle grave børnegraven op uden for det gamle børnehjem. Du skulle lave bjæren og låse Alrik inde sammen med den. Du har sovet i det der øde, kolde hus på en madras.”

Iris svarer ikke. Hun tager sin telefon op af lommen, kigger på den og putter den i lommen igen. Det lader ikke til, at hun har fået nogen beskeder.

”Ærlig talt,” fortsætter Magnar. ”Hvad har sortheksen gjort for dig? Har du fået noget igen?”

Freja skubber til Iris. Nu forlanger hun at blive kælet for. Iris sætter sig på hug og klør hende under hagen.

”Du havde ikke held med det, du var sat til at gøre,” siger Magnar. ”Og derudover er du afsløret. Du er ikke noget værd for sortheksen nu.”

Iris kniber munden sammen og trækker på skuldrene. Hun ser mest ud til at koncentrere sig om Freja. Men Magnar kan se, hun hører efter.

”Jeg vil gætte på, at du ikke har nogen steder at tage hen,” siger Magnar.

”Der er gået et minut nu,” siger Iris og rejser sig op.

Freja kradser hende med kløerne. Klø mig noget mere, ser det ud, som om hun siger.

”Ja,” siger Magnar. ”Men jeg har hjemmelavede frikadeller med kartoffelmos derhjemme. Kan du lide det? Og jeg er verdensmester i berlinere med

æblemos. Du kan vel lige så godt få noget at spise først? Bagefter kan du gå. Det er der ikke nogen, der forhindrer dig i.”

”Frikadeller og berlinere med æblemos,” siger Iris mistroisk. ”Er du ude på at tage røven på mig på en eller anden måde?”

”Nej,” siger han, ”jeg er ikke i stand til at tage røven på folk, heller ikke selvom jeg gerne ville. Jeg er møgdårlig til at lyve.”